

Skarżąca dodaje następnie, że urzędnicy Komisji, którzy rozpowszechnili a nawet włączyli do sprawozdania z dochodzenia błędne informacje odnośnie do jej choroby zawodowej popełnili poważne wykroczenie. To wykroczenie pociąga za sobą odpowiedzialność strony pozwanej, która powinna zatem naprawić szkodę poniesioną przez skarżącą oraz zapewnić zadośćuczynienie doznanej przez nią szkody.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2006 r. — Tolios i in. przeciwko

Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-8/06)

(2006/C 74/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Iraklis Tolios (Paryż, Francja), François Muller (Strasburg, Francja) i Odette Perron (La Rochelle, Francja) [przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi, włącznie z podniesionym w niej zarzutem niezgodności z prawem;

w związku z powyższym stwierdzenie nieważności informacji o wysokości emerytur skarżących za marzec 2005 r. i zastosowanie współczynników korygujących [emeryturę] do poziomu stolicy państwa zamieszkania albo przynajmniej współczynników odpowiednio odzwierciedlających różnice w kosztach utrzymania pomiędzy państwami, w których skarżący ponoszą wydatki i odpowiadającego w ten sposób zasadzie równorzędności.

obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszym postępowaniu są urzędnikami, emerytowanymi przed dniem 1 maja 2004 r. Skarżący kwestionują uregulowania systemu przejściowego, który w oczekiwaniu na zniesienie współczynników korygujących został wprowadzony rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającym Regulamin pracowniczy urzęd-

ników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w zakresie, w jakim system ten jest oparty na nowej metodzie obliczania współczynników korygujących wysokość emerytury, które nie są już zorientowane na stolicę [państwa] ale na średnie koszty życia w Państwie Członkowskim, w którym uprawniony do świadczenia emerytalnego wykazał główne miejsce zamieszkania.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżący podnoszą po pierwsze, że przywołane rozporządzenie zostało oparte na błędnym rozumowaniu, ponieważ ani wzmozona integracja Wspólnoty, ani swoboda przepływu i pobytu, ani trudność w zweryfikowaniu rzeczywistego miejsca zamieszkania emerytów nie uzasadniają obowiązywania przedmiotowego systemu przejściowego.

W końcu skarżący podnoszą naruszenie w niniejszej sprawie zasad równego traktowania, pewności prawa, zachowania praw nabytych oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2006 r. — Canteiro Lopes przeciwko Komisji

(Sprawa F-9/06)

(2006/C 74/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rui Canteiro Lopes (Lizbona, Portugalia) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 13 października 2005 r. o niewłączeniu nazwiska skarżącego na listę urzędników uznanych za najbardziej zasłużonych i nieawansowaniu go do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2000 r.;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 21 grudnia 2000 r. skarżący złożył zażalenie na decyzję o nieawansowaniu do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2000 r. W dniu 2 lipca 2001 r. strona pozwana uwzględniła zażalenie i poinformowała skarżącego, że zostały podjęte kroki w celu zakończenia oceny, co nie zostało jednak wykonane. Skarżący złożył w rezultacie wnioski o przedstawienie informacji na temat dalszych kroków związanych z decyzją z dnia 2 lipca 2001 r. Strona pozwana, uznawszy, że sprawozdania z oceny za okres 1995-1997 oraz 1997-1999 nie zostały dotychczas zamknięte, zaproponowała skarżącemu ustalenie jego oceny za okres 1997-1999 na poziomie, który uzyskał za okres 1999-2001.

Chociaż skarżący odrzucił tę propozycję, strona pozwana zamknęła jednak jego sprawozdanie z oceny za okres 1997-1999 i zdecydowała o niewłączeniu nazwiska skarżącego na listę urzędników uznanych za najbardziej zasłużonych i nieawansowaniu go do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2000 r.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi przede wszystkim, że decyzja ta jest nieważna, gdyż została wydana w czasie gdy nie istniały zgodnie z prawem zamknięte sprawozdania z oceny za sporne okresy. W istocie strona pozwana popełniła przewinienie, nie sporządzając w odpowiednim czasie sprawozdań z oceny skarżącego za okres pomiędzy 1 lipca 1995 a 30 czerwca 1999 r.

Skarżący podnosi również, że strona pozwana przystąpiła do porównywania zasług skarżącego w niewłaściwy sposób, gdyż użyła do tego celu kryteriów pomocniczych, takich jak wiek oraz staż pracy, które mogą znaleźć zastosowanie wyłącznie w przypadku równości zasług urzędników przedstawionych do awansu, co w tym wypadku nie miało miejsca. Zaskarżona decyzja narusza zatem art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również zasadę równości traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2006 r. — Larsen przeciwko Komisji

(Sprawa F-11/06)

(2006/C 74/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Holger Larsen (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i inni [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji z dnia 2 marca 2005 r. dyrektora Urzędu Administrowania i Wypłacania Należności Indywidualnych o obniżeniu wynagrodzenia skarżącego począwszy od dnia 1 maja 2005 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego dodatku mieszkaniowego, do którego ma on prawo od dnia, w którym przestał mu być wypłacany, powiększonego o odsetki z tytułu odszkodowania, naliczone według stawki Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o dwa punkty procentowe;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik zatrudniony w przedstawicielstwie Komisji w Londynie korzystał, począwszy od dnia 1 października 2002 r., z dodatku mieszkaniowego na podstawie art. 14a załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz rozporządzenia nr 6/66/Euratom i nr 121/66/EWG⁽¹⁾. Gdy wspomniany przepis został uchylony w związku ze zmianą regulaminu pracowniczego, decyzją z dnia 2 maja 2005 r. Komisja odebrała skarżącemu wspomniany dodatek.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi przede wszystkim naruszenie art. 62 regulaminu pracowniczego i art. 19 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Należy zauważyć w szczególności, że niesłusznie strona pozwana zastosowała ten ostatni przepis według wykładni przyjętej w dniu 14 października 2004 r. przez kolegium dyrektorów administracyjnych, która wyłącza dodatek mieszkaniowy ze składników wynagrodzenia objętych przepisami przejściowymi ustalonymi w tym przepisie. Taka wykładnia byłaby w istocie niezgodna z prawem, gdyż ograniczałaby zakres gwarancji dochodu nominalnego, o którym mowa w spornym przepisie.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę równoważności siły nabywczą urzędników, wyrażoną w art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rad nr 6/66/Euratom, 121/66/CEE z dnia 28 lipca 1966 r. ustanawiające wykaz miejsc, w odniesieniu do których może być przyznany dodatek mieszkaniowy, maksymalną kwotę tego dodatku i zasady jego przyznawania, Dz.U. 150, str. 2749.